

(Bu vaazlar akla, mantığa, bilime aykırı görüşler içermez. Din, dil, ırk, mezhep ve cins farkı gözetmez. Kalp ve beyin sağlığına uygundur. Sorulara ve eleştiriye açıktır.)Ey insanlar! İşte size dünyada ve Türkiye’de son derece yaygın ve o kadar da sorunlu bir kavram. Sorunu zaten tanımından anlaşılıyor. İngilizceden Türkçeye Yeni Oxford Resimli Ansiklopedik Sözlük, milliyetçiliğin İngilizcedeki karşılığı olan “na’tionalizm”i şöyle açıklıyor:

“Ulusçuluk, milliyetçilik, nasyonalizm, kendi ulusuna özgü şeyleri üstün tutma, yabancı baskı ve sömürsünden kurtulmayı, kendi ulusunu sevip onu yüceltmeyi amaçlamaktan, kendi ırkını bütün ırklara üstün görüp onları egemenliği altına almayı istemeye dek varabilen öğretinin genel adı.” (Güneş Yayınları, 2. Cilt, 1985) Türkçe Sözlük Genişletilmiş 7. baskıda “ulusçuluk” sözcüğünün açıklamasında aynı tanıma yer veriliyor.

Milliyetçilik, hem kendi ulusunu sevip onu yüceltmenin, hem de kendi ırkını bütün diğer ırklara üstün görüp onları egemenliğe altına almanın ortak adı. Gerçi bu iki tutum birbirinden kısmen ayrılmış ve hiç değilse bizim ülkede aşırı milliyetçiliğe “ırkçılık” denmiştir. Gene de milliyetçilik üzerindeki tartışmalar bitmemiştir. Üzerinde en çok kitap ve makale yazılan kavramlardan biri olmasının nedeni de budur.

Milliyetçilik kavramı insanlığa Fransız İhtilali’nin bir armağanıdır. Milliyetçiliğin kökleri eski çağlara kadar iner. Bir topluluğu bir arada tutmak ve bunlar arasındaki dayanışmayı sağlamak için kullanılan ilk kavram kabilecilikti. Kabilecilik varlığını halen sürdürmektedir. Aile ve aşiret içinde dayanışma ve aile mezarlıkları bu devamlılığın örnekleridir. Tanıyacağımız örnekler olarak Türklerin Anadolu’ya boylar (kabileler) halinde gelip yerleştikleri, İslam öncesi Araplar arasında kabile yaşamının esas olmasını ve bunlar arasında bitip tükenmeyen savaşları sayabiliriz. İslam, kabileciliğe son vermiş ve bunun yerine din esasını, aynı dine mensup olanların birbiriyle kardeş olduğun görüşünü yerleştirmiştir. Öteki dinlerde de durum aynıdır. Avrupa’da kapitalizmin gelişmesiyle ortaya çıkan milliyetçiliğin hedefi feodalizm ve onun üst yapı kurumu olan kilise sistemidir. Artık insanları birleştiren ortak değer din değil, başta dil olmak üzere başka değerlerdir. Bu akım, dalga dalga bütün dünyaya yayılmış, farklı din ve milliyetlerden oluşan imparatorluklar yıkılıp yerine milli devletler kurulmuştur. Türkiye Cumhuriyeti, gerek toprakları, gerek ideolojisi açısından dünya çapındaki bu gelişmenin sonucudur.

Türkiye’de milliyetçilik, imparatorlukta milliyetleri bir arada tutmanın imkânsız olduğunu gören aydınlar tarafından 1900’lü yılların başlarında savunulmaya başlanmıştır. İttihat ve Terakki Partisi’nin bir kanadı milliyetçiydi ve bu fikrin merkezi Türk Ocakları idi. Türk milliyetçiliği bir savunma milliyetçiliği olarak doğmakla ve halkçılığı da barındırmakla birlikte içinde başka milletleri Türklerin yönetmesi gerektiği düşüncesini de taşıyordu.

Kurtuluş Savaşı’nın en çok vurgu yapılan kavramı “millet” ise de milletten kasıt sanıldığı gibi aksine yalnız Türkler değil, nüfusu oluşturan bütün unsurlardı. 1924’ten sonra devletin bir Türk devleti olduğu ilan edildi, bu devlette Lozan Anlaşmasının tanımladığı gayrimüslimler dışında bir unsur olabileceği kabul görmedi ve bu durum başta anayasalar olmak üzere bütün mevzuata işlendi. Eğitim sistemi bunun üzerine kuruldu. Milliyetçilik 1937’de Anayasa’ya işlenen Altı Ok’tan biri oldu ve çok partili hayata geçtikten sonra bu adı taşıyan birçok parti kuruldu.

IRKÇILIK TEHLİKESİ

Bir çeşit aşırı milliyetçilik olan ırkçılık, İki Dünya Savaşı arasında İtalya’da Faşizm ve Almanya’da Nazizm biçiminde ortaya çıktı. Kendi ırklarının yaradılıştan diğer ırklardan üstün olduğunu ileri süren bu ideolojiler, kitleleri de arkasından sürükleyebildi ve dünyanın kana bulanmasına neden oldu. İleri demokrasilerden biri olduğu ileri sürülen ABD’de de geçen yüzyılın ortalarından beri, Amerikalıların dünyanın efendisi oldukları gibi bir ırkçılık vardır. İrkçılık

MİLLİYETÇİLİK ÜSTÜNE

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.
Çarşamba, 11 Nisan 2018 07:15 -

günümüzde eriştikleri refahı başkalarıyla bölüşmek istemeyen Avrupa toplumlarında da yabancı düşmanlığı olarak yaygınlaşmaktadır.

Günümüz Türkiye'sine gelince: 2002'den beri adım adım bir din toplumu inşa etmeye çalışan siyasi iktidar, yönetimde kalmak için Kürtlerle uzlaşma yoluna gittiği dönemde "Bütün milliyetçilikleri ayaklar altına aldığı" ilan etmişse de, Kürtlerden umduğu desteği alamayınca iktidarını garantiye almak için bu kez kuruluş felsefesi milliyetçilik olan bir partiyle siyasi ortaklık kurarak bu söyleminden vazgeçmiştir. Gelinen bu sonuç, dinciliğin de milliyetçiliğin de toplumu barış içinde bir arada tutmaya yetmeyen, aksine toplumu ayrıştıran ve birbirine düşmanlaştıran gerici ideolojiler olduğunu kanıtlamaktadır. Zaten bu ikisi uzun yıllardır emperyalizm tarafından körüklenmiş ve gene her ikisi sosyalizmin önüne birer barikat olarak kullanılmıştı.

Bu çemberin dışına çıkmak için tek seçenek, milletlerin bağımsız ve özgür yaşaması gerektiğini, kendi milletinin de diğer milletlerden aşağı olmadığını kabul eden, bunlar arasında eşitlik, dostluk ve dayanışmayı öngören bir anlayıştır.

Türkler şimdi böyle esaslı bir sınav karşısındadır. Bu sınavdan bazı milletleri perişan etmiş ve kendisi de perişan hale düşmüş olarak çıkma ihtimali de, yüzünün akıyla çıkıp çağdaş uygarlığa erişme ihtimali de vardır. Bu, milletin olgunlaşıp olgunlaşmaması ile ilgilidir.